

EL 9 NOU

Publicació independent de

les comarques d'Osona i del Ripollès

Any X. N. 729

Dijous, 4 de juny de 1987

Preu: 100 pessetes

אלברט וידאל

חיה ישירה ונאמנה בלבנוני ון החיות בנאיו
אלברט וידאל (ספרד) יושב בלובי אוכל שותה
יין. שורה של חיות צופה במבטו ונביטתו — חי
את שיניהם וזוהי חלף כל אדם נוספת.
אנדרטתו שבבית ארשים חזות בני החיות
באנגליה. אשתו, גרמנית, שותה וזרה ב

אדם עירוני

גן החיות התנכ"י ירושלים
25-26.5.87 משעה 11.00 עד 17.00

החיות בגן החיות יוצא לסיור
ביום שבת, 13 ביוני, בשעה 11.00. חיות על המסלול
החיות בגן החיות יוצא לסיור

Albert Vidal triomfà a Israel

REDACCIÓ.

Vic. — El mim Albert Vidal continua treballant intensament i amb èxit. Les seves actuacions dilluns i dimarts de la setmana passada al Zoo Bíblic de Jerusalem amb el muntatge «L'home urbà» van ser molt ben acollides pels israelins. Dimecres que ve se'n va cap a Holanda, on els dies 13 i 14 presentarà aquest mateix muntatge al zoo de Ouwehand. A la tornada anirà a Olot, on impartirà un curset els dies 19 i 20 i el 21 presentarà «L'home urbà». A finals de mes participarà en el festival de Frai-

burg, a la RFA i els primers dies de juliol serà a València.

Sobre l'acollida que ha tingut a Israel, Albert Vidal comenta «és el públic millor que he trobat mai».

Abans havia estat una setmana fent promoció i va ser convidat en un «magazine» molt popular de la TV d'Israel. L'ambient molt familiar que es va crear al zoo bíblic, on hi ha animals domèstics com cabres, rucs, periquitos entre d'altres, va ser molt interessant per a l'actor. Ell considera que mai no hi havia hagut durant tantes hores una quantitat tan gran de gent amb «L'home urbà».

אדם עירוני

חיה ישירה ונאמנה בלבנוני ון החיות בנאיו
אלברט וידאל (ספרד) יושב בלובי אוכל שותה
יין. שורה של חיות צופה במבטו ונביטתו — חי
את שיניהם וזוהי חלף כל אדם נוספת.
אנדרטתו שבבית ארשים חזות בני החיות
באנגליה. אשתו, גרמנית, שותה וזרה ב

אדם עירוני

גן החיות התנכ"י ירושלים
25-26.5.87 משעה 11.00 עד 17.00

החיות בגן החיות יוצא לסיור
ביום שבת, 13 ביוני, בשעה 11.00. חיות על המסלול
החיות בגן החיות יוצא לסיור

אגודת

חיה ושמה אדם

לפנישתנו השבוע הגיע אלברט וידאל אל בחליפת עסקים אפורה ובעניבה בצבע תואם. מראה מכובד של איש עסקים מצליח. מי היה מעלה על הדעת, שביום שני הקרוב הוא ייכנס בירושלים לכלוב בגן החיות התנכי, בחד ליפה דומה, כדי לשהות שם במשך 6 שעות, חשוף למבטי הילדים והוריי הם, ובעצם, למבטי הצופים של פסטיבול ישראל. הוא מעלה שם מופע: **אדם עירוני** שמו, וזה יהיה כנראה אחת האטרקציות של הפסטיבול. בכלוב הוא מוקף באביזרים ההולמיים איש עסקים עירוני. שולחן כתיבה, טלפון, כסא, מכשיר טלוויזיה, אמבטיה, תיבת דואר, מחשב. כשצד פים מושיטים לו מזון, הוא לוקח את תו ללא אומר, ניגש לשולחן כדי לבחון אותו, ואם אינו טעים, משליך אותו לפח. לעתים הוא עומד ללא ניע, כמו החיות, נועץ עיניים בקהל. לעיתים הוא נתקף במרץ לא נדלה, מתחיל להתרוצץ, משל לאיש עירוני הממהר לתפוס מוניטין.

הוא העלה את המופע לראשונה בשנת 1983 בפסטיבל סידג'ס, עיר הסמוכה לברצלונה, ואז הוא נמשך 42 שעות. מאז הספיק להופיע בפסטיבלי וואלים בארצות הברית ובאירופה. בלונדון התמקם בריג'נט פארק. כשהיה בארה"ב והופיע במיאמי, הטיים מגזין הקדיש לו את עמוד המסה שלו האדם העירוני הוא בעיניו צירוף של חיה ואדם. במופע אינו מדבר. הוא גם מנסה שלא לחשוב ממש, אלא לאפשר לגוף לפעול כמו מעצמו. מינה זו הוא לומד רבות מצפיה בחיות בכלובים הסמוכים.

התפתחות ההצגה נקבעת על פי תגובות הצופים. מילדים הוא מקבל גירויים מעוררי השראה. בלונדון, הוא נזכר, הצביע עליו ילד, וצעק לאמו בתהלהבות: "תראי, הוא יושב בכור" שה" ילדה אחרת נשאלה על ידי אמה: "את יודעת מה זה?" וענתה לה: "לא, מה זה?"

וידאל הוא בעצם פנטומימאי, והמופע אינו סתם גימיק, כפי שהוא טורח להדגיש, אלא עבודת אמנות. הוא למד בצרפת משחק, תנועה ופנטומימה אצל ז'אן לקוק, היה שחקן תיאטרון, ומופיע היום גם בסרטים.

חיים נגיד

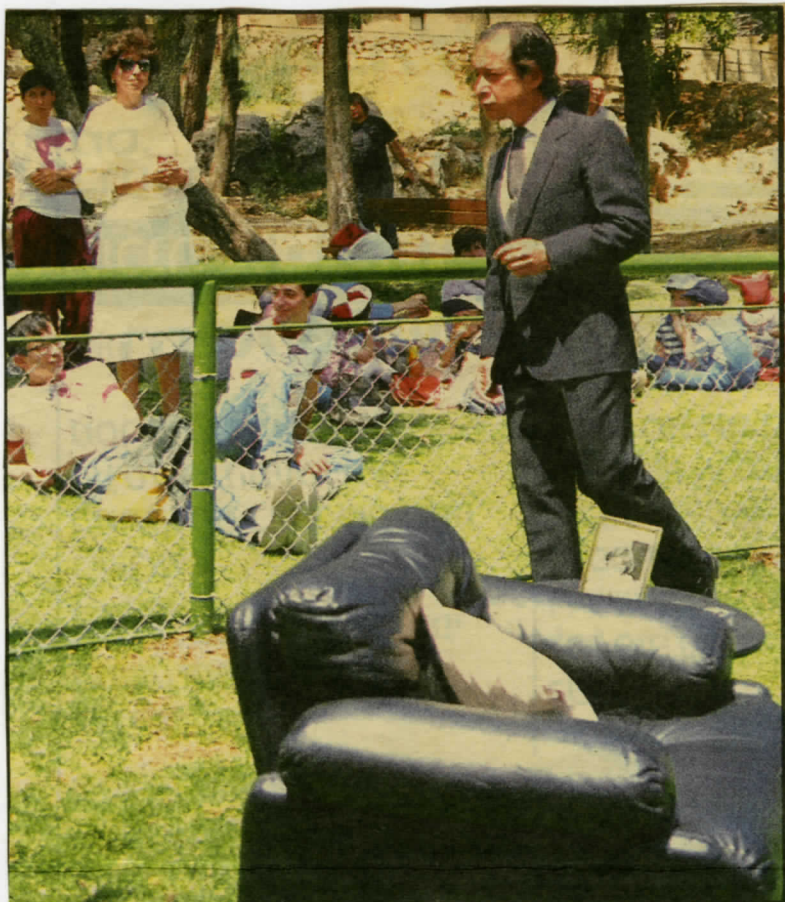
קוף אחרי בנאדם

מאת אדר אבישך

לפני זמן קצר התחזה וידאל למוכר גלידה. "אחד מהמבקר רים האמנותיים הנוקשים ביותר בספרד ניגש אלי וניסה לערער על הערך האומנותי של מעשי, בשלב מסוים הוא נהפך לחלק מהמיצג, כשהאיש פנה ללכת ביקשתי ממנו תשלום עבור הגלידה, בקשה שהחזירה אותו למציאות". "אני שואב את השראתי מהיהדות, מהמיסטיקה היהודית המבליטה את מהות האדם, את אופיו על פני מעשיו או החברה בה הוא חי. אני מרגיש כאן פתיחות רבה יותר מאשר במדינות אחרות למרות שניתן לומר שהקהל מגיב כמעט בצורה דומה בכל מקום בעולם. אני לא מתכנן את המיצגים שלי, אני פשוט עושה אותם על פי תחושה מסוימת. בכל פעם שאני מבצע את האדם העירוני אני מגיע לאנרגיות גבוהות מאד, אני נוגע במהות האמיתית של ישראלי. אני ממליץ לקהל לבוא מוקדם ולתפוס את השרות הראשונות", הוא אומר בטרם הוא יוצא לגלוש בין גלי חוף הדולפינרים בתל אביב.

אלברט וידאל, אדם עירוני, למרות שכיום הוא מתגורר בבית כפר, איש של מיצגים. בפסטיבול ישראל הוא מציג את עצמו כעוד בעל חיים הכלוא בכלוב בגן החיות. בנו לו כלוב מיוחד, הוא יושב במשך יום שלם בחברת קופים, אוכל, שותה, ישן, קורא עתון ועושה את כל הפעולות שאדם עירוני עושה, צופה בקהל והקהל צופה בו. (ב' 25 וב' 26 במאי בגן החיות התנכי בירושלים, בין השעות 17:00-11:00).

"אני למעשה שחקן שמנסה למצוא דפוסים חדשים של משחק, של הבעה, אני מנסה להרוס את המחיצה שבין הבמה לשורה הראשונה, מנסה לתקשר עם הקהל שלי ללא מחיצות. לפעמים אני עושה את ההצגה ולפעמים הקהל". וידאל מתיישב מולי ומחקה תנועות של קוף שפולה כינים. "הזמן היחיד שבו אני אמיתי הוא בזמן המיצג, בחיי הפרטיים אני שחקן".

"האדם העירוני" "זה איש, הוא בכלל לא חיה", קרא בירושלים, כשהוא מושך בשימלתה של הגנת. זו, כך נראה, התפעלה פחות מן "האדם העירוני", אלברט וידאל, שישב בתוך כלוב ענק: "זה סתם עבודה בעיניים", אמרה, "ועוד שילמנו על זה 10 שקל". "החיה" האנושית לא נראתה מוטרדת מן התכונה סביבה. שש שעות עשה שם וידאל: אכל, שתה, קרא עיתון, שמע מוסיקה, למד יפאנית בעזרת קסטות, דיבר ב"טלפון" ובהה בקהל. (כתבה נעמי גל, צילם זום 77)

אלברט וידאל: כלוא מרצונו